

28 de juny del 2020
Diumenge XIII durant l'any - A

HORARI Despatx Parroquial:
 Divendres de 4 a 7 tarda.
 Dissabte, de 10.30 a 1
 C. St. Jaume, 3 - Tel. 93 869 85 40
parroquiacalaf@bisbatvic.org
www.parroquiescalaf.com

PREGUEM AMB L'EVANGELI DEL DIUMENGE

La crida de l'evangelí és molt contundent: qui vulgui guardar la seva vida, la perdrà; però el que la perdi pel seguiment de Jesús, la retrobarà.

Aquesta paradoxa ens recorda dos principis complementaris. D'una banda, ser deixeble de Jesús comporta renúncies. Ara bé, no podem oblidar que es tracta d'una experiència gratificant. Qui acull un profeta, rebrà una recompensa; i el profeta per

exercir la seva missió, també. Qui viu al servei de Déu és recompensat amb l'acollida que rep de part de la gent. No és un premi, és un gest a través del qual la gent col·labora en el seu ministeri. No està sol. Ha renunciat a molt, però rep molt. L'altre principi és que la vida es gaudeix en la mesura que esdevé donació. Si la intentem retenir, viure per a nosaltres, deixa de ser vida. És només subsistència. En canvi, quan ens obrim, quan acollim, ens preocupem per les necessitats dels altres i en tenim cura, aleshores experimentem de debò què vol dir la vida. (Missa Cada Dia)

CELEBRACIONS

Calaf: de dimarts a divendres a 2/4 de 8 de la tarda, a la Cripta de Santa Calamanda. (excepte quan hi ha un funeral).

4 de juliol (dissabte)
 8: CALAF

5 de juliol (diumenge)
 10: CONILL
 2/4 de 12: CALAF
 1: SANT MARTÍ

11 de juliol (dissabte)
 8: CALAF

12 de juliol (diumenge)

10: AGUILAR
 2/4 de 12: CALAF
 1: PUJALT

INTENCIONS MISSES

Dimarts 30: Família Sáiz Chacón

Dimecres 1: Ramon Sala Coy

Dijous 2: Mn. Josep Sabaté.

Dissabte 4: Pere Marsiñach
 i Josefa Vidal.

Diumenge 5: Mn. Josep Sabaté.
 Joan Puig Solé.

Conill 5: Acció de gràcies.

AGUILAR DE
 SEGARRA

CALAF

CALONGE DE
 SEGARRA

CASTELLAR

CONILL

LA GUÀRDIA

MIRAMBELL

PUJALT

SEGUR

SANT MARTÍ
 SESGUEIOLES

SANT PERE
 DE L'ARC

DURANT l'estiu la publicació del FULL PARROQUIAL, serà quinzenal

DEFUNCIONS – Funerals

Calaf: El dia 24, funeral pels esposos ROSER TORRA SALA, que morí el 30 de març a l'edat de 80 anys i MIQUEL GARCIA MARTIN, que morí 10 d'abril a l'edat de 87 anys d'edat.

En pau descansin!

COL·LECTES-Aportacions

Calaf: Donatiu 100,00€. Col·lecta 205,00€

Aguilar: Full 20,00€

Conill: Col·lecta de Càritas 31,00€

Sant Martí: Full parroquial 25,00€

Les Parròquies seguim treballant per tothom. Ens hi ajudes?

Per a Caritas: Caixabank

ES14 2100 0110 7102 0024 6488

Pel manteniment de les parròquies:

Caixabank ES34 2100 0110 7102 0012 5557

BBVA ES17 0182 3566 3802 0174 7719

Gràcies.

També entrant a

www.parroquies.bisbatvic.org, omplir el formulari.

LA SOLEDAD COM A PANDÈMIA DEL SEGLE XXI (i II)

En el Full de la setmana passada parlava dels factors actuals que evocuen a la soledat. Avui intentarem dir algun aspecte de la manera com es viu la soledat als nostres temps. La soledat ha emergit, en la nostra societat, de forma inèdita. Unes dades del 2018 mostraven com a l'estat espanyol prop de cinc milions de persones asseguraven sentir-se soles; d'aquestes la meitat són persones grans.

Certament la soledat no afecta només a aquest col·lectiu perquè la soledat és un fenomen complex: la manera de viure la societat moderna, amb jornades laborals inacabables, llargues distàncies pel desplaçaments per anar i tornar a casa, altres compromisos. No diguem els sense treball,

els enganxats a narcòtics, fracàs laboral o d'estudis, gent gran i malalts.

Hi ha una altre àmbit de la soledat, la desitjada. Pot ser per raó de treball creatiu, a la soledat per motius temperamentals, per llibertat religiosa.

Diguem-ne un altre àmbit, la soledat en companyia. La manca de relació fluïda amb els altres per múltiples raons com pot ser el caràcter, el tancament i falta d'amics en qui confiar, soledat emocional... seria una soledat més subjectiva i difícil de tractar.

La soledat dels separats, vídues i vidus, els emigrants estrangers, els sense feina. La soledat no entén de sexes ni d'edat o classe social. En els infants el sofriment és duríssim, el tractament incert i les conseqüències imprevisibles. En aquest nivell hi podem situar la majoria de persones grans que, pel ritme accelerat de vida i el model familiar fa que confiïm més en els professionals i no en el tracte personal davant les conseqüències de la soledat senil.

Quin seria el millor tractament per fer front a la soledat? Aquí tothom ens pot tractar d'idealistes, però i primer, l'educació en l'amistat o interrelació de les persones que formen la nostra societat, enfront de la competència deslleial. Creure que la persona humana està feta per a relacionar-se. Crear llocs de trobada i relació humana sense un cost afegit. Creure que es pot passar d'un món egocèntric a unes relacions socials que miren l'altre com una persona de la que podem aprendre i sense etiquetar-lo d'entrada. Combatre la soledat és feina de tots i amb ajuda prou elements que tenim a mà.